



**Corpus Juris Canonici, Per Regulas Naturali Ordine
Digestas, Usuque Temperatas, Ex Eodem Jure, Et
Conciliis, Patribus, Atque Aliunde Desumptas, Expositi**

Opus, Tum In Rebus Obscuris Claritate, Tum Dispersis Collectione ac
delectu, in contrariis conciliatione, eximium, simulque Indicibus ac
Præfationibus, Notisque quamplurimis & exquisitis illustratum, ; In Tres
Tomos divisum

Complectens Prolegomena Ad Jus Canonicum In Se Et Universim
Consideratum

Gibert, Jean-Pierre

Coloniæ Allobrogum, 1735

Sectio II. De falsis Concil. in corpore Juris numeratis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74413)

Epistolarum, quæ sunt in Collectione GREGORII IX. Cap. 1. de Elect. Cap. 5. de Furejur. Cap. 3. de Pecul. Cleric. C. 1. 2. 7. de Accusat. C. 3. 4. 5. 6. 7. de Simonia C. 7. de R. J. Hæc enim à GREGORIO IX. auctoritatem acceperunt, cum sua fecerit, illa Collectioni suæ inferendo. Inter hæc loca, quæ Pontificibus Romanis falso tribui videntur, quædam sunt, quæ à DEO DATO adscribuntur, ad Pontificatum evecto an. DCLXXIII. juxta LABBEUM, eaque habentur TIT. de Simonia. Is ergo unus est ex illis Pontificibus SIRICIO posterioribus, quibus suppositæ sunt Epistolæ, vel Decreta. Ejus generis sunt quoque VIGILIUS, creatus an. DXL. & GREGORIUS IV. promotus an. DCCCXXVII. Nonnulla ex locis, quæ ipsis falso tribuuntur, apud Gratianum extant. C. 11. 12. CAUS. II. QUÆST. VI.

SECTIO II.

De FALSIS CONCILIIS in Corpore Juris memoratis.

Quoad Concilia, quæ falso Pontificibus tribui videntur, tria sunt quæ sub SYLVESTRO habita feruntur. Primum collocatur an. CCCXVI. quæque in illo gesta dicuntur, apud LABBEUM referuntur CONC. TOM. I. p. 1490. & 91. inter quæ nonnulla conficta manifestè apparent. Nempè, collatio Judæorum cum Christianis, qui illos convicerunt, tum Scripturis, tum Miraculis. Alterum est habitum anno CCCXXIV. in duas Actiones divisum, & xx. Canones continens, quorum plures à Gratiano collecti sunt, ut mox ostendetur. Tertium an. CCCXXV. celebratum, ad confirmandas Definitiones Concilii Niceni. Secundi Acta habentur CONC. TOM. I. p. 1544. ad 1555. & circa illud hæc in margine notantur: *supposita videntur HINGMANO, ac plerisque Eruditis XX. Capita, quæ Isidorus sua Collectioni intexit.* DOUJAT Prænot. Canon. Lib. II. C. XIV. n. 4. loquens de his tribus Conciliis hæc habet de Secundo: *non pauca falsa occurrunt in eo Indicia.* De Tertio subdit, *nec minis vacillat Sylvestrini Concilii fides, ut Barovius notat.* De hæc falsi suspicione silet LABBEUS illud referens CONC. TOM. II. p. 410. sed hæc inferre licet ex Notis BINII. Itorum Conciliorum Secundum à Gratiano citatur sub Titulo Synodi Generalis I. c. DIST. XXVIII. hujus Inscriptio est. *Sylvester Papa Generali Concilio præfatus. Canon sic concipitur: nullus aliqua ratione Transmarinum hominem penes vos in Clericatus gradus suscipiat, nisi quinque aut eo amplius Episcoporum designatus sit Chirographis.* 2. In C. 15. de Consecrat. DIST. I. sic inscribitur: *Sylvester Papa in Generali Synodo residens dixit: ejus verba sunt: Nullus Missas celebrare præsumat, nisi in sacratibus ab Episcopo locis, qui sui particeps de cetero voluerit esse Sacerdotum.* Hunc Canonem non inveni loco cit. nec in ullo ex his tribus Conciliis. Prior autem occurrit in Epilogo Tertii Concilii, sed paulò aliter, ut notatur in margine ejusdem Canonis. Can. 9. Secundi citatur c. 1. DIST. XXIV. sub hoc titulo ex Decretis Sylvestri Papæ in Synodo Romana, sed paulò aliter conceptus, sed idem sensus, ut patebit conferenti. Sic interpretanda videtur Correctio Romana huic Canonis subjecta, nempè verba Canonis non esse in Synodo Romana, sub Sylvestro. c. 14. & 15. ejusdem Synodi junguntur in c. 9. CAUS. II. QUÆST. I. testimonium Clerici adversus Laicum nemo recipiat: nemo enim Clericum quemlibet in publico examinare præsumat, nisi in Ecclesia. Quod prior pars dicit de Clerico, Synodus habet de Laico, nempè ejus testimonium non esse recipiendum adversus Clericum. C. 4. ejusdem Concilii citari videtur à GELASIO in C. 27. CAUS. XII. QUÆST. II. hic enim loquens de divisione reddituum Ecclesie in quatuor partes, ait, illam jam dudum esse rationabiliter decretam; hæc autem præcipitur in Can. 4. citato. Sed fortè facta hæc à Gelasio anam dedit Impositori hunc confingendi Canonem

4. CAUS. II. QUÆST. VII. C. 2. & 10. Apud eundem Gratianum leguntur duo alii Canones eidem Synodo adscripti, & desumpti dicuntur ex Epilogo illius. Neuter est in Epilogo nec esse potest, cum nullus sit Epilogus. Priorem non inveni in Synodo, sed infertur ex C. 3. relato in posteriori; in isto enim prohibetur, ne Clericus inferior Clericum superiorem accuset: Hinc autem sequitur, Laicum arcendum ab accusatione Clerici, cum sit Clerico inferior. Porrò c. 10. citatus, nonnihil à c. 3. hujus Synodi differt; 1. enim quem excludit ab accusatione, excludit etiam à Testimonio. 2. Invertit istius ordinem, incipiens à Clerico simplici, à quo ad superiores gradatim ascendit. Can. autem 3. incipit à superiori nempè Presbytero, & ad alios gradatim descendit. Idem Can. 3. habetur etiam in c. 2. CAUS. II. QUÆST. IV. cum hac inscriptione: *Sylvester Papa in Generali Synodo residens.* Agitur in eo de numero Testium ad iudicium Clericorum. Pars est posterior c. 10. CAUS. II. QUÆST. VII. quæ præscribit, qui admittendi sint ad illorum accusationem. Quod in illo legitur de Summo Præsule à nemine iudicando desumptum est ex c. 20. ejusdem Synodi id disertè dicente: *nemo dijudicet Primam Sedem.* Cujus effati, prima origo est in Synodo Sinuesana pro supposititia ab omnibus habita. De hac origine fusè egimus in Examine quinque priorum librorum Epitomes veteris Juris Pontificii, ut ostenderemus, hoc Effatum, sicuti & alia Italica, seu Ultramontana, falsarum Epistolarum aliorumque operum suppositorum in favorem Pontificum Romanorum, opè, introductionem ac stabilitum esse.

Mirum videri poterit, quòd Gratianus, loquens DIST. LXXVII. de Interstitiis servandis in recipiendis Ordinibus, Canonem II. Sylvestrini Secundi, qui de his intervallis sigillatim loquitur, prætermiserit, nec non C. 3. Concilii Tertii ejusdem Pontificis, qui hujusmodi intervalla præscribit.

In observandis iis, quæ scitu necessaria visa sunt, circa tria Concilia Romana sub nomine SYLVESTRI, supposita paululum immorati; quia plures Juris Textus hinc desumpti sunt, multumque referat, qui sint, & in quo differunt ab Originali, quod in Collectione LABBEANA habetur, cum nostri Instituti pars non minima sit, has suppositiones detegere ac explicare.

De citata Synodo Sinuesana non agemus, etsi de illà mentio in Jure fiat, tum quia inde nullus Textus desumitur, tum quia nec nomen ejus in Jure legitur; unde in Indice Conciliorum in Decretis relatorum omittitur. Sufficiet ergo notare, quòd Can. 7. DIST. XXI. solus sit, qui illius meminerit. NICOLAUS I. ea utitur, ad probandum, quòd Superior ab Inferiori iudicandus non sit, referque Convocationis causam, nec non verba pluries repetita: *Papam à seipso iudicandum.* Sed non obstante tanti Pontificis testimonio citantis hoc Concilium, ut legitimum, pro spurio ab omnibus habetur, ut testatur VAN-ESPEIN in eadem DISTINCTIONEM: Idemque testatur DOUJAT in Prænot. Canon Lib. II. Cap. XIV. n. 2. his verbis, *nec est quòd anxie Acta requiramus Sinuesani Concilii, ubi MARCELLINUS, Pontifex circa annum CCCIII. vel CCCVIII. Idolorum venerationem secutus tandem sententiam in se ipsum protulisse scribitur: cujus rei apud Eruditos minus certa est fides.* In margine, hunc locum vulgò dici ROCEA de Mondragone observat.

SECTIO III.

Observationes circa Effatum Celeberrimum in CORPore JURIS pluries memoratum, hisque verbis, *aliis-ve similibus, ut plurimum, conceptum; Episcopii in partem Sollicitudinis vocati sunt; solus Papa in plenitudinem potestatis; illiusque Originem.*

RES maximi momenti videtur, ut, quæ ad illud Effatum pertinent, paucis saltem explicentur;